

Sygn. akt VIII U 1906/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodnicząca – Sędzia S.O. Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Tokarska-Jóźwik

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 roku w Lublinie

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty socjalnej

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 czerwca 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1906/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 czerwca 2015 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 kwietnia 2015 r. odmówił A. D. przyznania prawa do renty socjalnej na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003 r., Nr 135, poz. 1268 ze zm.), ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 26 maja 2015 r. nie stwierdziła u niej całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. D. domagała się uznania, że jest całkowicie niezdolna do pracy i przyznania na tej podstawie prawa do renty socjalnej. Argumentowała, że od dzieciństwa jest osobą niepełnosprawną, a naruszenie sprawności organizmu w znacznym stopniu nastąpiło w okresie nauki w Liceum (odwołanie k. 2 – 3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powtarzając argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 4).

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe .

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni A. D. urodziła się w dniu (...) Była uczennicą (...)Ogólnokształcącego w L. w latach 1977 – 1981 r. Następnie była uczennicą Policealnego Studium Zawodowego o specjalności żywienie zbiorowe w okresie od 1 września 1982 r. do 29 czerwca 1984 r. Uzyskała tytuł technika technologii żywienia. Skarżąca pracowała jako pomoc kuchenna, sekretarka.

W dniu 7 kwietnia 2015 r. skarżąca złożyła przedmiotowy wniosek o rentę socjalną. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 7 maja 2015 r. nie uznał wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenie k. 6 a.r.). W wyniku złożonego przez wnioskodawczynię sprzeciwu od w/w orzeczenia Komisja Lekarska w dniu 26 maja 2015 r. orzeczeniem z w/wym. dnia także nie uznała A. D. za całkowicie niezdolną do pracy.

W oparciu o to orzeczenie organ rentowy wydał w dniu 3 czerwca 2015 r. decyzję odmowną (k.12a.r.).

Celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach: endokrynologa, neurologa, okulisty, którym zlecił zapoznanie się z aktami sprawy wraz ze złożoną dokumentacją medyczną, przebadanie skarżącej i wydanie opinii, w której wypowiedzieć się mieli co do stopnia niezdolności do pracy, a w szczególności czy wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, powstałym w okresie nauki przed 25 rokiem życia, kiedy ta niezdolność powstała oraz jaki będzie przewidywany okres jej trwania, (postanowienie k. 6, 26 a.s.).

Biegła endokrynolog w opinii z 12 listopada 2015 r. rozpoznała u A. D.: (...)w trakcie badań i leczenia i stwierdziła brak całkowitej niezdolności do pracy.

Biegła wskazała, iż badana pozostaje pod kontrolą endokrynologa z powodu (...) (...) oraz (...) Przedstawiono propozycje zabiegu operacyjnego po normalizacji poziomu (...). Badana jest w dobrym stanie ogólnym(...), przyjmuje niewielkie dawki M.. Biegła podnosiła, iż badana wymaga kontynuacji diagnostyki oraz dalszej terapii. Być może leczenia operacyjnego. Nie jest to podstawa do uznania wnioskodawczyni za całkowicie niezdolną do pracy (k. 11 – 12 a.s.).

Również biegli specjaliści chorób oraz neurolog stwierdzili brak u A. D. niezdolności do pracy rozpoznając (...)Biegli wskazali, iż opiniowana ma lat 53 i jest z wykształcenia technologiem żywienia. Obecnie nie pracuje. Ostatnio zatrudniona była jako pomoc kuchenna, wcześniej pracowała jako sekretarka, statystyk medyczny. Dotychczas odbyła dwie porady w poradni neurologicznej. Do neurologa zgłasza się z powodu (...)które ujawniły się w październiku 2015 r., wcześniej nie była leczona neurologicznie. U wnioskodawczyni rozpoznano również (...) poddają się terapii i nie czynią długotrwałej niezdolności do pracy. W ocenie neurologicznej, wnioskodawczyni jest zdolna do podjęcia zatrudnienia zgodnego z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

W ocenie okulistycznej brak jest przesłanek do uznania opiniowanej za osobę niezdolną do pracy. Po odpowiednim zaopatrzeniu(...)opiniowanej jest na bardzo dobrym poziomie.

W zespołowej ocenie stanu zdrowia wnioskodawczyni biegli nie znaleźli (...), które czyniło by opiniowaną długotrwale niezdolną do pracy, zarówno obecnie, jak i w przeszłości (k. 30 – 31).

W piśmie z dnia 7 listopada 2016 r. wnioskodawczyni złożyła zastrzeżenia do opinii. Podniosła, iż w trakcie nauki w Liceum Ogólnokształcącym powstała u niej (...) dołączyła dokumentację medyczną z lat 2001 – 2016 między innymi wyniki badań EKG, tarczycy z lat 2001, 2009, 2012, wyniki badań (...) i (...) z 2016 r., zdjęcie rtg z 2005, 2012, 2016 r.

Biorąc pod uwagę podniesione okoliczności Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy celem wyjaśnienia spornych okoliczności (k. 52 a.s.).

Biegły ortopeda rozpoznał u A. D.: (...)Opierając się na przeprowadzonym w dniu dzisiejszym badaniu przedmiotowym i podmiotowym oraz analizując szczegółowo dokumentację lekarską zawartą w aktach sprawy oraz przebieg pracy zawodowej biegły uważa, że w obecnym stanie zdrowia wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy z żadnej przyczyny związanej ze stanem narządu ruchu bez względu na czasokres jej powstania (k. 57 – 59).

Na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 r. skarżąca zakwestionowała wnioski opinii biegłych. Powtórzyła, że stan jej zdrowia nie pozwala na wykonywanie pracy, ale nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych. Złożone wyniki badań

diagnostycznych w tym dotyczące (...) badań laboratoryjnych znajdują się w dokumentacji medycznej (k. 20 – 26, 27, 28, 4 – 15) i były przedmiotem analizy biegłych.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy i aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach opinii biegłych sądowych lekarzy z zakresu: endokrynologii, neurologii, okulistyki i ortopedii, którzy przebadali wnioskodawczynię, wnikliwie przeanalizowali jej dokumentację medyczną i szczegółowo omówili wpływ zdiagnozowanych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Wzięli pod uwagę fakt, że skarżąca od dzieciństwa na(...) w trakcie badań i leczenia, jednakże stanowczo wykluczyli aby okoliczności te dawały podstawę do ustalenia u niej całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji. W ten sposób odnieśli się do wszystkich zagadnień wymagających wiedzy specjalistycznej. Wnioski zawarte w treści opinii zostały wystarczająco i w sposób przekonujący uzasadnione. Z tych względów Sąd uznał, że opinie te przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99).

Wnioskodawczyni wprawdzie zakwestionowała ustalenia opinii, ale nie postawiła pod ich adresem żadnych zarzutów merytorycznych i nie złożyła żadnych nowych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. D. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 4 ust. 1 ustawy z 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r., Nr 135, poz. 1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Rentę przyznaje się na stałe – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała (art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy), bądź na wskazany okres – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa (art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy).

Całkowita niezdolność do pracy może powstać po upływie okresów wskazanych w powyższym przepisie (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 4/06, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 334, czy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., I UK 346/08, LEX nr 515411) ale dla nabycia prawa do renty socjalnej istotne jest, by przyczyna naruszenia sprawności organizmu osoby ubezpieczonej (powodująca całkowitą niezdolność do pracy) powstała nie później niż w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy.

Pojęcia „całkowita niezdolność do pracy” i „naruszenie sprawności organizmu” nie są tożsame. Można więc stwierdzić, że całkowita niezdolność do pracy i naruszenie sprawności organizmu mogą powstać w różnych momentach. Możliwe jest więc, że całkowita niezdolność do pracy powstanie później niż naruszenie sprawności organizmu. Może się zdarzyć, że zmiany chorobowe u osoby, u której doszło do naruszenia sprawności organizmu, nasiliły się do tego stopnia, że uniemożliwią jej wykonywanie jakiegokolwiek pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2007 r., II UK 259/06, niepublikowany). Tak więc zasadnicze znaczenie ma to, że naruszenie sprawności organizmu z powodu którego doszło do całkowitej niezdolności do pracy musi powstać w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy. Całkowita niezdolność do pracy musi pozostawać w związku przyczynowym z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresach wynikających z przepisu art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy.

Z opinii biegłych lekarzy wynika, że u A. D. brak jest całkowitej niezdolności do pracy, zarówno obecnie, jak i w przeszłości, a zatem brak jest podstaw do ustalenia jej prawa do renty socjalnej. Stan jej zdrowia został oceniony zarówno pod kątem zdiagnozowanych u niej schorzeń rozpatrywanych odrębnie, jak i całościowo. Biegli stwierdzili u wnioskodawczyni od dzieciństwa(...)w trakcie badań i ocenie i uznali, że całość obrazu klinicznego nie sprowadza całkowitej niezdolności do pracy. Nie można oczywiście pominąć występujących naruszeń sprawności organizmu, które niewątpliwie utrudniają wykonywanie wszystkich czynności życia, ale jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26.01.2011r (I UK 240/10, M.P.Pr. 2011/6/321-322) pojęcia „całkowita niezdolność do pracy” i „naruszenie sprawności organizmu” nie są tożsame. Istniejące naruszenia sprawności organizmu nie zawsze powoduje całkowitą niezdolności do pracy.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z powyższymi ustaleniami, jednakże w przekonaniach swoich pozostaje odosobniona.

W tym stanie rzeczy decyzję organu rentowego odmawiającą A. D. przyznania prawa do dochodzonego świadczenia należy uznać za prawidłową, zaś odwołanie od niej oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.